

MICHAEL MOORE: „SICKO“

Kada bi morala pronaći neku riječ kojom bi opisala američki zdravstveni sustav definitivno bi prva pomisao bila upravo riječ „bolesno“. Kada me pitate po čemu se zdravstveni sustav SAD-a razlikuje od našeg odgovor bi bio jednostavan – po svemu.

Iako je naš zdravstveni sustav daleko od idealnog, usporedivši ga sa stanjem u SAD-u sa sigurnošću mogu reći da smo blagoslovljeni što živimo u ovakvoj državi unatoč njenoj veličini i gospodarskoj moći. Priče koje su ljudi iznijeli u dokumentarcu svakako šokiraju i ostavljaju me bez daha. Toliko nehumanosti, neetičnosti i manjka empatije nisam nikada vidjela. Uvijek je lakše prikazati i zamisliti stvarnu sliku kada stavimo neke brojke na papir. Na početku filma doznajemo kako prišivanje jednog srednjeg prsta košta čak 60.000,00 \$. Ako tako banalna stvar ima toliku cifru, ne mogu ni zamisliti koliko stoje ostale zdravstvene usluge. No gledajući s neke druge strane, bez dijela prsta možemo živjeti i ako nemamo novaca da platimo to. Problem dolazi kada smo smrtno bolesni, a na adresu nam dođe samo jedna riječ ODBIJENO. Tada nemamo drugog izbora osim umrijeti. Iako vidimo da nisu svi djelatnici povezani sa zdravstvom i zdravstvenim osiguranjem bez savjesti. Unatoč tome svjesni su da moraju raditi na korist države jer većina nema izbora i mogućnosti dati otkaz. Jedina osoba koja je bila na visokoj poziciji i željela je poduzeti dobro bila je H.Clinton. Željela je stvoriti mogućnost zdravstvene njege za sve. Bez odbijanja i uzrokovanja smrti ljudi. Naravno to bi sve puno koštalo pa su se velike vlasti odlučile ujediniti i uništiti svaku ideju o tome i tako onemogućiti provedbu tog plana. S druge strane, ne tako daleko, u Kanadi ljudi imaju besplatnu zdravstvenu zaštitu. Česti su slučajevi sklapanja braka sa stanovnikom Kanade kako bi se dobila zdravstvena njega. Iako su neke od takvih stvari u principu ilegalne, dopuštene su i ljudi to koriste. Kanađanima je cilj pomoći ljudima, a ne zaraditi na ljudskoj boli i nemoći. Posjetivši britanski zdravstveni sustav, na pitanje koliko plaćaju usluge zdravstva, ljudi su se samo nasmijali. Pojam o nedostižnom zdravstvu njima je nepoznat. Istu takvu situaciju možemo pronaći i u Francuskoj. Glavni princip je solidarnost. Odnos američkih vlasti prema policiji, vatrogascima i vojsci je na visokom nivou, sve u svemu poštuju ih i cijene. Što se tiče volontera odnos nije bajan, iskoriste ih i onda kasnije odbace jer nisu na vladinu "platnom popisu". Paradoks u zatvoru Guantanamo leži u tome što su tamo najveći državni neprijatelji koji su prolijevali američku krv, no

bez obzira na to, ukoliko imaju zdravstvene probleme bit će potpuno i neminovno zbrinuti. Pošten građanin koji plaća osiguranje neće ga dobiti no zatvorenik kojeg država smatra neprijateljem hoće. Gledajući Kubu možemo reći kako imaju zavidan zdravstveni sustav koji je osigurao apoteke na svakom uglu i bolnice i ambulante na vrlo malim razdaljinama. Osim toga najdarežljivija su zemlja na svijetu jer osiguravaju doktore i zdravstvenu opremu zemljama trećeg svijeta. Njihov jedini „griješ“ je taj što ne rade zbog profita.

Sve u svemu zdravstveni sustav SAD-a je i više nego žalostan i ne razumijem kako tako moćna regija može dopustiti to. Toplo se nadam da će doći netko tko će to promijeniti.

Ana Marić 4.e